

Naar de Herrer ville completere Angivelserne deri med Beløbene i Finantsloven for indeværende Finantsaar, ville de komme til det Resultat, at vi den 31te Marts 1869 ville være gaaede tilbage i Statsformuen med ca. 5 Millioner, men vel at mærke derunder ikke indbefattet Værdien af de byggede Statsjernbaner, der dog idetmindste ville kunne veie lige imod det Beløb, hvormed Formuen saaledes er gaaet tilbage.

Der er endnu et Punkt, som jeg maa tillade mig at berøre, nemlig det Spørgsmaal, der er blevet fremsat om, hvorvidt Regjeringen paataenker at stille Vædringsforslag til anden Behandling af Finantslovsforslaget i dette Thing. Jeg skal dertil svare, at Regjeringen ikke agter at stille noget saadant Forslag, idet der vel er Ting i Finantslovsforslaget, som Ministeriet paa ingen Maade billiger, men som dog ikke ere af den Betskaffenhed eller have den principielle Betydning, at man derfor anseer det for rigtigt eller overhovedet rigtigt, gennem dette Things Votum eller Bistand at ville søge at fremtvinge en Forandring deri. Det er jo væsentlig nogle Spørgsmaal henhørende under Cultusministeriet og et enkelt Punkt under Marineministeriet, som der i saa Henseende nærmest kunde være Tale om. Hvad nu det under Marineministeriet hørende Spørgsmaal angaaer, da ville de ærede Medlemmer have seet, at det paagjældende, i det andet Thing forkastede Forslag, var fremkommet meget betingelsesviis fra Regjeringens Side, idet denne ikke troede at turde paatage sig den finantsielle Byrde, der fulgte deraf, medmindre Staten fik ekstraordinære Indtægter, navnlig i Betragtning af Omstændigheder, hvortil der ved Vædringsforslagets Forhandling er blevet hentydet. Regjeringen anseer det ikke for rigtigt i dette Dieblik at ville forsøge paa med større eller mindre Vold at ville fremtvinge et Resultat, forskjelligt fra det, hvortil Folkethinget er kommet (Stemmer: Vold!). Ja, fra Regjeringens Side. Jeg mener dermed, at, skal der stilles Vædringsforslag, saa skal det selvfølgelig gøres til et Cabinetsspørgsmaal, thi uden det bør man ikke gjøre det. Ganske lignende Betragtninger kunne gøres gjældende overfor de Spørgsmaal, der ligge under Cultusministeriet. Hvor-

vidt der er nogen absolut Nødvendighed for at gjenoptage Spørgsmaalet om de 15,000 Rd. til Theatret, vil tildeels afhænge af Theaterlovsforslagets Skæbne. Dersom det vedtages, turde det være muligt, at man kan nøies med de Bevillinger, som man har faaet, selv om man maa erkjende dem for at være mere indskrænkede, end Hensynet til Theatrets Stilling egentlig gjør ønskeligt. Forsaavidt Theaterlovsforlaget derimod ikke vedtages, og det maatte vise sig umuligt for Theatret uden de 15,000 Rd. at vedligeholde en nogenlunde frodig Tilstand, da er Regjeringen betænkt paa ad anden Vej, navnlig gennem Forslag til Tillægsbevillingslov, at søge at gjenoprette det, der nu maatte være tabt derved, at Bevillingen til de 15,000 Rd. er negtet. De andre Spørgsmaal, som henhøre under Cultusministeriet, forekomme ikke Regjeringen at være af en saadan Betydning, at de i og for sig kunne foranledige den til at stille Vædringsforslag, og navnlig indeholder den Bestemmelse, som angaaer Folkehøiskolerne, jo kun en Bemyndigelse, med Hensyn til hvilken det udtrykkelig fra Ministerens Side ved Bevillingen er blevet udtalt, at det ikke var ham klart, om han kunde benytte den eller ei, og at han forbeholdt sig at benytte den eller at lade være, alt efter som han ansaae det for nyttigt eller ikke. Hvad Spørgsmaalet om Seminariefonden angaaer, da billiger Regjeringen selvfølgelig ikke den Maade, hvorpaa det er blevet afgjort, men man er dog ikke istand til at kunne see, at dette i og for sig har en saadan Betydning, at der skulde være Anledning til af den Grund at lade Finantslovsforslaget vende tilbage til det andet Thing.

Krieger: Jeg beklager, at det ærede 7de kongevalgte Medlem (Andræ) ikke har kunnet være tilstede her idag, og, skjøndt jeg ikke har modtaget nogen Anmodning derom, vil jeg dog, da jeg tilfældigviis kender Forholdet, sige, at jeg veed, at Ingen beklager dette mere end han selv; men han havde, i den Tro, at der efter vor sædvanlige Forretningsgang ikke vilde blive Møde her idag, faaet berammet en anden Sammenkomst, ved hvilken han nødvendig skulde være tilstede, netop til Fredag, for der-